

SAMBORZEC

NA LINII CZASU

Nr 84 lipiec 2020

Gazeta Wspólnoty Samorządowej

Komunikat Gminnego Biura Spisowego w Samborcu na temat

Powszechnego Spisu Rolnego 2020

Od 1 września do 30 listopada 2020 r. na terenie całego kraju będzie przeprowadzany Powszechny Spis Rolny, realizowany co 10 lat.

Spis rolny jest przeprowadzany wśród osób fizycznych oraz osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które są użytkownikami gospodarstw rolnych.

Dane zebrane podczas spisu rolnego są niezbędne do prowadzenia polityki regionalnej, oceny rozwoju gospodarki rolnej oraz analizy zmian, jakie zaszły w rolnictwie na przestrzeni lat 2010-2020. Ponadto zostaną one wykorzystane do oceny instrumentów Wspólnej Polityki Rolnej, w tym negocjacji w ramach UE – rodzaju oraz wielkości dopłat dla rolnictwa i obszarów wiejskich. Istotne będzie także zbadanie wpływu rolnictwa na środowisko, krajobraz i zmiany klimatyczne.

Podczas najbliższego spisu podstawowym kanałem przekazywania informacji będzie samospis internetowy. Aby skorzystać z aplikacji, wystarczy urządzenie z dostępem do internetu. Z myślą o osobach nieposiadających urządzenia lub dostępu do internetu, przygotowano także stanowisko, na którym będzie można się nie tylko spisać, ale także otrzymać fachową pomoc przeszkolonych osób.

Dodatkowo w trakcie spisu wdrożone zostaną metody pomocnicze:

- od 16 września wywiad telefoniczny przeprowadzany przez rachmistrza telefonicznego,
- od 1 października wywiad bezpośredni przeprowadzany przez rachmistrza terenowego z wykorzystaniem urządzenia mobilnego.

Użytkownik gospodarstwa rolnego, który nie dokonał samospisu internetowego, nie może odmówić przekazania danych w formie wywiadu telefonicznego lub bezpośredniego. Udział w spisie jest obowiązkowy.

Codziennie w godzinach 8-20 pod numerem infolinii 22 279 99 99 będzie można potwierdzić tożsamość rachmistrzów spisowych, uzyskać pomoc techniczną i merytoryczną, a wybierając kanał „1” – spisać się przez telefon, do czego również zachęcamy.

Dane przekazywane w ramach Powszechnego Spisu Rolnego są objęte tajemnicą statystyczną, czyli udostępniane wyłącznie w formie zbiorczej, która uniemożliwia identyfikację konkretnej osoby. Realizując spisy, nigdy nie pytamy o numer konta czy karty kredytowej, a dane osobowe respondentów nie są nigdzie przekazywane.

Więcej informacji na stronie spisrolny.gov.pl

Wakacje z biblioteką

Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu po raz kolejny zadbała o to, aby najmłodszy czytelnicy w czasie wakacji spędzili czas aktywnie i twórczo.

W tym roku zajęcia wakacyjne nie mogą odbyć się w tradycyjnej formie, dlatego pracownicy biblioteki przygotowali grę „Wakacyjne Bingo Biblioteczne”, w której mogą wziąć udział czytelnicy do 16. roku życia. Zasady są proste, wystarczy: odebrać kartę bingo w bibliotece lub wydrukować ją ze strony internetowej www.gbp.samborzec.pl, czytać książki, wpisywać na karcie tytuły, a przy zwrocie zbierać pieczątki. Po zebraniu pięciu pieczątek w linii poziomej, pionowej lub ukośnej, należy wypełnić kupon i oddać go bibliotekarzowi. Gra trwa przez całe wakacje – do 31 sierpnia. Każdy kupon bierze udział w losowaniu nagród niespodzianek.

W sierpniu Gminna Biblioteka Publiczna w Samborcu zaprasza Dzieci na specjalną edycję ciesz-

nych się dużą popularnością Sielskich Wakacji. W tym roku chcemy przybliżyć najmłodszym ważną dla wszystkich Polaków datę – 15 sierpnia 1920 r. W sierpniu będziemy świętować setną rocznicę Cudu nad Wisłą. Z tej okazji przygotowaliśmy specjalne warsztaty „Kurs na rok 1920”, podczas których wraz z dziećmi cofniemy się w czasie i zobaczymy, jak sto lat temu żyli Polacy. Pomogą nam w tym projekcje, quizy, odwiedziny w bibliotekach cyfrowych i oczywiście książki ze zbiorów naszej biblioteki. Najmłodszy czytelnicy dowiedzą się, jak stworzyć kronikę rodzinną i dlaczego warto pielęgnować pamięć o przeszłości, zwłaszcza tej dotyczącej nas i naszych najbliższych. Każdy z uczestników wykona kronikę, w której utrwali historię swoich przodków. Dzięki temu na jej kartach przetrwają osobiste historie mieszkańców naszej gminy i nie tylko. Zajęcia odbędą się 12 sierpnia w godz. 13-16. Obowiązują zapisy.

Lato to czas relaksu i odpoczynku, ale też idealny czas na nadrobienie czytelnicych zaległości. Być może książka, którą chcecie przeczytać, czeka w bibliotece. Drodzy Czytelnicy, cały czas możecie wspólnie z nami tworzyć księgozbiór i proponować tytuły do zakupu, uzupełniając formularz dostępny na naszej stronie internetowej.

Serdecznie zapraszamy do spędzania wakacyjnego czasu wolnego z książką i odwiedzin w naszej bibliotece, gdzie czeka na Państwa mnóstwo nowości.

Zdalna szkoła w naszej gminie

W czerwcu gmina Samborzec przystąpiła do realizacji drugiej edycji projektu grantowego pod nazwą „Zdalna Szkoła+”.

Otrzymany grant w wysokości 55 tysięcy złotych w całości został przeznaczony na zakup laptopów dla uczniów i nauczycieli do realizacji zdalnego nauczania.

Zakupiono 23 notebooki z oprogramowaniem, które zostaną wypożyczone potrzebującym uczniom i nauczycielom, ze wszystkich szkół podstawowych funkcjonujących na terenie gminy do czasu trwania nauki zdalnej. Środki finansowe przyznane gminie Samborzec w całości pochodzą z funduszy Unii Europejskiej.

Instytucją koordynującą wdrażanie programu jest Centrum Projektów Polska Cyfrowa. Oś Priorytetowa nr I – Powszechny dostęp do szybkiego Internetu”, działanie 1.1 „Wyeliminowanie terytorialnych różnic w możliwości dostępu do szerokopasmowego Internetu o wysokich przepływnościach”.

Nowe drogi

W ramach Funduszu Dróg Samorządowych gmina Samborzec zrealizowała dwa zadania.

Koszt pierwszego zadania – przebudowy i rozbudowy drogi gminnej Śmiechowice – Samborzec na odcinku 998 metrów wyniósł 268 628,75 zł. Zakres prac obejmował: prace przygotowawcze, remont przepustu, wykonanie podbudowy i nawierzchni asfaltowej, ułożenie krawężników, montaż oznakowania drogowego aktywnego z panelem fotowoltaicznym. Po obu stronach jezdni wykonano pobocza utwardzone kruszywem łamanym.

Drugie zadanie, przebudowa drogi gminnej Polanów – Samborzecki o długości 310 metrów (na zdjęciu), kosztowało 232 875,04 zł. Zakres prac obejmował prace przygotowawcze, roboty ziem-

ne, odwodnienie korpusu drogowego, wykonanie podbudowy i nawierzchni asfaltowej, umocnienie skarpy, montaż oznakowania drogowego aktywnego z panelem fotowoltaicznym.

Łączna długość przebudowanych odcinków dróg to 1,308 m. Dofinansowanie wyniosło 80 proc.

Zgodnie z coroczną tradycją, uczniowie, którzy odnieśli sukcesy w nauce, zdobyli wysokie miejsca w konkursach przedmiotowych, artystycznych i sportowych, otrzymali nagrody na zakończenie szkoły podstawowej.

Prymusi nagrodzeni

W roku szkolnym 2019/2020 Nagrodę Specjalną otrzymał uczeń Szkoły Podstawowej w Samborcu – Wojciech Osowski. Wojtek jest zdobywcą tytułu Laureata I Wojewódzkiego Konkursu z Fizyki dla uczniów szkół podstawowych, za co otrzymał od kuratora oświaty złoty medal. Uzyskał również na koniec szkoły podstawowej średnią ocen 5,0. Opiekunką Wojtka była pani Joanna Chaja-Płaza.

Prymusami Szkoły Podstawowej w Samborcu są: Julia Garnuszek (średnia ocen 5,28) oraz Karolina Skrzypczyńska (średnia ocen 5,0).

Nagrody otrzymali również Finaliści I Wojewódzkiego Konkursu z Geografii dla uczniów szkół podstawowych województwa świętokrzyskiego: uczennica klasy VIII Szkoły Podstawowej w Samborcu Julia Cichoń oraz uczeń klasy VII Szkoły Podstawowej w Samborcu Jakub Toś. Opiekunką uczniów była pani Małgorzata Trzaska.

Prymusami Szkoły Podstawowej w Skotnikach zostali: Gabriela Koziół (średnia ocen 5,55), Maja Kwasek (średnia

ocen 5,27), Aleksandra Miecznikowska (5,16), Malwina Dragan (5,11).

Prymusami Szkoły Podstawowej w Zawierzbju są: Justyna Nowak (5,05), Kamila Chmielewska (5,0).

Prymuską Szkoły Podstawowej w Chobrzeżanach jest Aleksandra Zielińska (5,0). Stypendium Prezesa Rady Ministrów na rok 2020/2021 otrzymali Kinga Lachtara i Jan Latała z Liceum w Chobrzeżanach.

Nagrodzeni zostali także Mistrzowie Województwa Świętokrzyskiego w piłce siatkowej w kategorii kadetów: Sebastian Borycki, Dominik Gil, Krystian Małecki, Igor Osowski, Grzegorz Wrona. Opiekunem chłopców był Piotr Głowacki.

Prymusem Szkoły Podstawowej w Złotej jest Jakub Szczypior (5,1).

Wszystkim nagrodzonym gratulujemy i życzymy udanych wakacji.

„Opieka Wytchnieniowa – edycja 2020”

21 kwietnia Ośrodek Pomocy Społecznej złożył wniosek do gminy Samborzec na środki finansowe z Programu Opieka Wytchnieniowa – edycja 2020.

Program kierowany jest do członków rodzin lub opiekunów, którzy wymagają wsparcia w postaci doraźnej, czasowej przerwy w sprawowaniu opieki nad dziećmi z orzeczeniem o niepełnosprawności, a także nad osobami ze znacznym stopniem niepełnosprawności z orzeczeniami równoważnymi oraz podniesienia swoich umiejętności i wiedzy w tym zakresie. Do programu zgłosiły się 2 osoby, które oczekują tej formy pomocy.

2 czerwca gmina Samborzec w związku z zakwalifikowaniem do ww. programu złożyła oświadczenie o przyjęciu środków finansowych z Programu Opieka Wytchnieniowa. Na realizację zadania gmina otrzymała z Funduszu Solidarnościowego dotację w wysokości 11 635,20 zł, stanowiącą 80 proc. kosztów całości. 14 lipca 2020 roku została podpisana umowa na realizację ww. przedsięwzięcia.

Rok 1920 – znani i nieznani

W 1918 roku zakończyła się I wojna światowa. Polska po 123 latach niewoli odzyskała niepodległość. W trudach i znoju tworzyło się nowe państwo i nowa władza.

W społeczeństwie rosła jednak nadzieja na lepsze jutro. Kraj był biedny, wyniszczony. Zaborcy i wojna doprowadziły ludzi do ubóstwa. Brakowało wszystkiego. Od podstaw trzeba było rozwijać przemysł i gospodarkę rolną. Trwająca 5 lat wojna światowa pochłonęła życie 10 milionów żołnierzy na wszystkich frontach w Europie i na świecie, wiele milionów zostało rannych, wielu ludzi trwale okaleczonych. Polsce potrzebna była silna armia. Tworzyło się zatem nowe Wojsko Polskie. Konflikt wojenny bowiem radykalnie zmienił oblicze ówczesnego świata. Młody kraj, jakim była Polska, nadal borykał się z problemem utrzymania ustalonych granic państwa. Należało użyć dyplomacji, a także uciec się do konfliktu zbrojnego, aby utrzymać przyznane granice na Śląsku, w Wielkopolsce czy na granicy z Litwą.

Sytuacja taka trwała aż do 1923 roku. Jeszcze nie okrzepła nowa państwowość, a już na nowo trzeba było walczyć z kolejnym wrogiem. Tym razem z Rosją Radziecką. Do wojska zaczęli zgłaszać się młodzi chłopcy. Wiosną 1919 roku do wojska na ochotnika wstąpił młody, wówczas 22-letni mieszkaniec Kobiernik w gminie Samborzec, Jan Kwiecień. Był już w tym czasie żonaty z Marianną z domu Koszycką. Został przydzielony do 1 Pułku Strzelców Podhalańskich, który stacjonował w Nowym Sączu. Trafił do piechoty Wojska Polskiego II RP. Został „Podhalańczykiem”. W latach 1918-1920 pułk ten zapisał się piękną kartą bojową w wielu walkach, między innymi w wojnie

z bolszewikami w tzw. wyprawie kijowskiej. 1 Pułk Strzelców Podhalańskich powołany został na wniosek pułkownika Andrzeja Galicy i zatwierdzony przez PKW w Krakowie. Od 1 grudnia 1918 roku wchodził w skład I Brygady Górskiej.

W wyprawie kijowskiej operacja przeciwko bolszewikom rozpoczęła się 25 kwietnia 1920 roku. W pierwszych dniach ofensywy wojska polskie szybko posuwały się i zajmowały coraz to nowe wsie i miasta ukraińskie. 7 maja zajęty został Kijów. Na cześć zwycięstwa w mieście odbyła się defilada wojskowa wojska polskiego i oddziałów ukraińskich Petlury. Sowieci, zdając sobie sprawę z powagi sytuacji, ściągnęli pod Kijów swoją 12 Armię, oddział Jakira i 1 Armię Konną. 26 maja 1920 roku przystąpili do kontrofensywy.

Pierwsze dni czerwca to przełomowy moment dla strony polskiej, która od czasu zakończenia ofensywy na Kijów pozostawała zmuszona przez wojsko radzieckie do ciągłego chaotycznego odwrotu. Wojsko Polskie opuściło Kijów, wycofując się na północny zachód wzdłuż linii kolejowej na Korosteń. Ewakuowano sprzęt, broń, liczne zdobycze i materiały wojenne. Wycofując się przed nawałą sowiecką, dokonywano tylko potyczek zaczepnych i drobnych walk. Jedną z większych bitew wycofującego się polskiego wojska była bitwa o Lwów. Wyprawa na Kijów była strategiczną częścią wielkiej bitwy warszawskiej, nazywaną często Cudem nad Wisłą.

Bezpośrednio na różnych frontach w bitwie warszawskiej brało udział 21 żołnierzy z terenu gminy Samborzec, w tym gen. brygady Stanisław Grzmot Skotnicki i bł. kmdr ppor. ks. Władysław Miegoń. Pozostali uczestnicy walk z sowietami w latach 1918-1920 pochodzili ze Skotnik, Łojowic, Gorzyczan, Zajeźorza, Samborca, Faliszowic, Kobiernik i Chobrzeżan. Wielu było także z Sandomierza.

Wspomniany wcześniej „podhalańczyk” Jan Kwiecień z Kobiernik podczas kontrofensywy sowieckiej na Kijów dostał się do niewoli. Był bardzo odważnym żołnierzem. Często wysyłany był przez dowódców na zwiad w celu rozpoznania terenu. Był w tzw. czujce. I tak z jednego ze zwiadów nie powrócił już do swojej macierzystej jednostki. Od połowy lipca 1920 r. przebywał w obozie jenieckim pod Kijowem. Pracował przy okopach i innych ciężkich pracach fizycznych. Następnie po kilku miesiącach został przewieziony do więzienia w Moskwie. Tam przebywał do wiosny 1922 roku. Przebywanie w moskiewskim więzieniu dla

„podhalańczyka” to jedno wielkie pasmo udręki, cierpień i upokorzeń. To dni pełne strachu i obawy o swoje życie. Przebywając w celi więziennej, razem z innymi współtowarzyszami niedoli, codziennie nadśledziwał, kiedy strażnik sowiecki wyczyta jego nazwisko i stanie on na placu więziennym, czekając na egzekucję lub zostanie wywieziony kibitką na daleki wschód, skąd powrotu nie było. Czekając na cud, często myślał o rodzinnych stronach i rodzinie. Rodzina szukała Jana Kwietnia poprzez Czerwony Krzyż, bez rezultatu. Dopiero wiosną 1922 roku w ramach wymiany jeńców między Rosją Sowiecką a Polską został wypuszczony na wolność. Mógł powrócić do domu. Do Polski z moskiewskiego więzienia większą część drogi przebył pieszo. Schorowany, zmęczony i mimo młodego wieku już posiwiły wracał do rodzinnego domu, gdzie czekali na niego żona i rodzice. Po drodze żywił się tym, co udało mu się „zdobyć” u chadziaków na polu, podbierał nawet miód z pasieki, nocował w stodołach, szopach, oborach, wielokrotnie pod gołym niebem. Jedyne ubranie, jakie miał, uległo zniszczeniu – szedł do domu jak oberwaniec. Wstydział się swojego wyglądu, dlatego do domu ze stacji kolejowej do Kobiernik szedł nocą.

Do domu wrócił pod koniec 1922 roku. W tym czasie w kraju panowała bieda, więc Jan Kwiecień w latach 1925-1927 dwukrotnie udał się „za chlebem” na obczyznę, do Francji i Belgii, gdzie pracował w kopalni węgla. Był dobrym i zdyscyplinowanym górnikiem, dlatego dostał propozycję, by zostać sztygarem, z której nie skorzystał. Podczas jednej z szych został przygnieciony do ściany wyrobiska wózką pełną węgla. Na szczęście miał tylko złamaną rękę. Po powrocie z Belgii

i północnej Francji do Kobiernik, zakupił drewno na dom i sam go wybudował. Było to przed 1930 rokiem.

Przed II wojną światową należał do Związku Strzeleckiego „Strzelec”. Związek ten powstał jeszcze w zaborze austriackim w 1913 roku, założony przez Józefa Piłsudskiego. Był aktywnym jego członkiem, brał udział w wielu uroczystościach w sandomierskim ratuszu. Jako młody chłopiec terminował u szwca Koszyckiego, u którego nauczył się naprawiać i szyć buty. To pomogło mu przeżyć w czasie niewoli i drogi powrotnej z Moskwy, gdzie po drodze w chatkach naprawiał chadziakom buty. Przed II wojną światową, jak i w czasie jej trwania był szewcem. W czasie ofensywy radzieckiej w sierpniu 1944 roku został ranny od odłamków pocisku artyleryjskiego.

W czasie okupacji i po wojnie Jan Kwiecień w swoim domu wieczorami przy świecach i lampie naftowej, czytał i tłumaczył Pismo Święte. Niezwykle ciekawie opowiadał o wojnie z bolszewikami w 1920 roku. Na takie spotkania przychodziło wielu mieszkańców pobliskich domów i sąsiedzi. Był wspaniałym oratorem. Wszyscy słuchali go z zapartym tchem. Doczekał się trzech synów i dwóch córek.

Jan Kwiecień urodził się w 1897 roku w Zakrzowie w gm. Klimontów, a zmarł w Kobiernikach w gm. Samborzec w 1973 roku. Miał 75 lat. Pochowany jest na cmentarzu świętopawelskim w Sandomierzu. Był lubianym i szanowanym mieszkańcem Kobiernik. Prywatnie był moim dziadkiem. W tym roku obchodzić będziemy setną rocznicę bitwy warszawskiej, stąd przypomnienie historii ludzi z terenu naszej gminy, którzy brali udział w jednej z najważniejszych bitew świata.

**Zdjęcie i tekst
ANDRZEJ CEBULA**